

[Justitsministeren.]

altid være nogen Diskussion om, hvorvidt enkelte Grupper skulde være straffet lidt haardere eller lidt mildere, men i det store og hele er Retsopgøret sket paa en saadan Maade, at vi kan være det bekendt, og efter Revisionsloven har vi yderligere opnaaet det, at vi i hvert Fald har faaet nivelleret alle Domme saaledes, at der er sket en ensartet Bedømmelse, er idømt ensartede Straffe for Forseelserne.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Steinke: Efter den højtærede Justitsministers indgaaende Redegørelse kan jeg fatte mig forholdsvis kort. Der er jo nu gaaet et halvt Aars Tid, siden et Udvalg med den højtærede Minister begyndte Drøftelsen om en saakaldt Amnesti for dem eller en Del af dem, der var straffet efter Straffelovstillægget angaaende Forræderi m. v. Jeg tror, jeg tør sige, at vi i det Parti, jeg tilhører, er villige til at strække os forholdsvis vidt for at give de saakaldte Resocialiseringsbestræbelser saa gunstige Betingelser, som det efter en fornuftig Afvejelse er muligt, men dog paa een Betingelse: saa vidt mulig Enighed inden for Rigsdagens Partier, idet man ellers kunde risikere at gøre ondt værre ved at vedtage et Lovforslag, som kunde dele Befolkningen i to Lejre og derved muligvis ude omkring bidrage til paa ny at rejse de kendte Udrensningskrav med alt, hvad dertil hører.

Ud fra denne Grundbetragtning kan jeg kun beklage, at det kommunistiske Parti har fundet det forsvarligt eller rimeligt i en Sag af denne Karakter at springe fra. Jeg ser ganske vist af Folketingsudvalgets Betænkning, at dette Parti vilde have været villig til at medvirke til en generel Ændring, saa at Resocialiseringen af straffede Personer i det hele kunde lattes. Men rent bortset fra, at der ikke er meddelt noget nærmere om, hvorledes en saadan Ændring egentlig skulde se ud, og fra, at der i saa Fald maatte blive Tale om de mest forskelligartede Forbrydelser, har det dog op gennem Tiden, og længe før der i hvert Fald her i Landet fandtes noget kommunistisk Parti, været almindelig anerkendt, at der ved saakaldte politiske Forbrydelser, begaaede som en Masseovertrædelse i Tilfælde, hvor normale saakaldte fredelige Tilstande ikke raadede, kunde gøres særlige Betragtninger gældende. Denne Opfattelse slutter Socialdemokratiet sig til, og vi har derfor været

principielt enige med den højtærede Justitsminister i, at Tiden nu var inde til at træffe en Ordning paa dette Omraade, hvorfor vi ogsaa kan billige Fremsættelsen af dette Lovforslag.

Med Hensyn til et Par Enkeltheder kan vi imidlertid ikke være enige. Vi mener saaledes, at man, som Lovforslaget er formet, ikke burde gaa højere op end til Lovens Minimumsstraf af 2 Aars Fængsel, dels fordi der i andet Fald kan rejses Tvivl om Betimeligheden af en Tilbagegivelse af Rettighederne i det enkelte Tilfælde, dels fordi man, jo højere man gaar op, giver Modstanderne af dette Forslag, altsaa i alt Fald Kommunerne, Mulighed for lejlighedsvis Støtte i deres eventuelle Agitation.

Endvidere mener vi med Hensyn til Lovforslagets § 3, at Dispensationsbeføjelsen for Justitsministeren ikke burde omfatte ogsaa Læger og Sagførere, thi en Tjenestemand fradømmes sin Stilling, selv om han ikke bliver straffet, og da der ikke for hans Vedkommende findes en tilsvarende Dispensationsbeføjelse, synes der ikke tilstrækkelig Grund til, at de to nævnte Kategorier, hvis offentlige Ansvar jo kommer Tjenestemandens nær, skal medtages, saa meget mindre som der her er Tale om Personer, der har faaet egentlig Fængselsstraf efter Straffelovstillægget.

Paa den anden Side maa det fremhæves, at man fra en Side har hævdet, at man dog burde gaa med til at gengive Rettigheder til Personer, der havde været prøveløsladte, selv om de i øvrigt havde faaet 2 Aars Fængsel, medens man fra en anden Side har hævdet, at i Tilfælde af Prøveløsladelse kunde man gaa op til 2½ Aar, jfr. de af den højtærede Justitsminister nævnte Tal. Jeg synes ogsaa, man maa indrømme, at Udmaaling af Straf ikke er en matematisk videnskabelig Afgørelse, saa at de, der har faaet 2½ Aars Fængsel, er af en helt anden samfundsmæssig Kvalitet end de, der har faaet 2 Aar.

Disse forskellige Detailspørgsmaal er det naturligt nærmere at drøfte i et Udvalg, hvor man kan erfare den højtærede Justitsministers Standpunkt med Hensyn til mulige Ændringer. Jeg agter derfor ved Forhandlingens Slutning at foreslaa Nedsættelse af et Udvalg til en kort Behandling og skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til Fremme i dette høje Ting.

Bjerre: Dette Lovforslag er, som det allerede er anført, et Resultat af lange Overvejelser og indgaaende Forhandlinger; det